

ΠΑΤΣΕΛΑ ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ
ΑΣΤΑΚΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ 300 06
ΤΗΛ.:2646042018

ΤΑΞΗ Α'
ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ ΑΣΤΑΚΟΥ

Γραπτό άρθρο για συμμετοχή στον διαγωνισμό του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες

Είναι πλέον γεγονός ότι ένα μεγάλο ποσοστό του κοινωνικού συνόλου σε παγκόσμιο επίπεδο, είναι πρόσφυγες, οι οποίοι αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν την χώρα τους με την ελπίδα να βρουν καλύτερες συνθήκες ζωής. Παρόλα αυτά κανένας δεν συλλογίστηκε αν πέτυχαν αυτό που αναζητούσαν. Εάν κάποιος, λοιπόν, έκανε αυτή την ερώτηση, θα έπαιρνε πιθανότατα μια αρνητική απάντηση. Οι δυσκολίες και τα εμπόδια, τα οποία οι πρόσφυγες πρέπει να ξεπεράσουν είναι περισσότερα απ' όσα κάποιος θα είκαζε. Δυστυχώς τα εμπόδια δεν περιλαμβάνουν μόνον τα υλικά αγαθά αλλά συγχρόνως και τις δοκιμασίες, τις οποίες τους υποβάλουμε. Συνεχώς τους καταφρονούμε και τους υποσκελίζουμε καθώς δεν τους θεωρούμε αντάξιους μας.

Οι πρόσφυγες αποφασίζουν να εγκαταλείψουν την χώρα τους με την προοπτική να έχουν ένα καλύτερο μέλλον. Φτάνοντας, όμως, στα σύνορα διαπιστώνουν μια μεγάλη απογοήτευση το βαθμό δυσκολίας που πρόκειται να έχει ο δρόμος που θ' ακολουθήσουν. Ήδη στα σύνορα συναντούν τις πρώτες δυσκολίες. Οι πρόσφυγες είτε οικονομικοί είτε πολιτικοί προσπαθούν να περάσουν τα σύνορα παράνομα και με αθέμιτα μέσα, μιας και η φύλαξη των συνόρων είναι αυστηρή και γίνεται με σύγχρονα μέσα.

Όσοι καταφέρουν να περάσουν τα διαδοχικά εμπόδια των συνόρων και μετά από πολλές ταλαιπωρίες και κακουχίες εισέλθουν σε μία χώρα που επιθυμούν, είναι κατ' αρχήν αντιμέτωποι με το άγνωστο και αναζητούν ένα μέρος όπου θα νοιώθουν ασφάλεια, ένα καταφύγιο. Πουθενά όμως δεν τους δέχονται και τους απορρίπτουν κατηγορηματικά θεωρώντας τους

κατώτερους και ότι μόνον προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει η παρουσία τους. Αυτές οι πρώτες αρνητικές αντιδράσεις πολλές φορές τους σημαδεύουν, καθώς αντιλαμβάνονται ότι δεν ανήκουν στην χώρα υποδοχής. Θα έρθουν αντιμέτωποι με πολλές δυσκολίες όσον αφορά το νέο τους ξεκίνημα. Δεν παραιτούνται ωστόσο.

Τελικά καταλήγουν να διαμένουν σε χώρους, στους οποίους – θα μπορούσε να πει κάποιος– δε διαφυλάσσεται η στοιχειώδης ανθρώπινη αξιοπρέπεια τους. Η καινούργια τους στέγη συνήθως υπολείπεται των προσδοκιών τους, αλλά το ανέχονται. Δεν έχουν και άλλη επιλογή. Τέτοιοι χώροι είναι αξιοθρήνητοι. Οι συνθήκες υγιεινής είναι τέτοιες, ώστε να κινδυνεύουν από ασθένειες, οι οποίες σχετίζονται με τις κάθε είδους μολύνσεις, εντούτοις συνεχίζουν και ζουν κάτω από τέτοιες συνθήκες εξ αιτίας του γεγονότος ότι είναι κοινωνικά αποκλεισμένοι αλλά δεν έχουν και άλλο τρόπο να ικανοποιήσουν το Όνειρο τους για ένα καλλίτερο αύριο γι αυτούς και τα παιδιά τους. Ανέχονται τις δυσμενείς αυτές συνθήκες που επικρατούν σε τέτοιους χώρους, όπως εξ άλλου και το γεγονός πως είναι αναγκασμένοι να ζουν με άλλους, εκτός της οικογένειάς τους, στον ίδιο χώρο που συνήθως είναι ακατάλληλος για διαμονή.

Για να καλύψουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους εργάζονται με πολύ χαμηλό ημερομίσθιο, ως αμοιβή παρότι εργάζονται ιδιαίτερα σκληρά και με επιμέλεια. Ειδικότερα θα ήθελα να τονίσω ότι άνθρωποι κατατρεγμένοι, όπως είναι οι πρόσφυγες, εύκολα πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης, από εμάς τους ίδιους αφού τους αποκλείουμε από τα εργασιακά τους δικαιώματα.

Δεν παρεμποδίζονται μολαταύτα από αυτό το γεγονός. Μάλιστα αισθάνονται πιο ανακουφισμένοι που βρήκαν μια εργασία, ας μη μας διαφεύγει ότι πολλοί από αυτούς έχουν να θρέψουν περισσότερα στόματα. Η αποδοχή τους όμως από κάποιον εργοδότη, δεν προϋποθέτει και την αποδοχή τους από το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Δυσκολεύονται επίσης να κοινωνικοποιηθούν ομαλά και να προσαρμοστούν στο νέο τους περιβάλλον λόγω της ξενοφοβίας. Συγκεκριμένα, νιώθοντας την αποστροφή απομακρύνονται από την ντόπια κοινωνία. Εμείς κανονικά οφείλουμε να κατανοήσουμε την κατάσταση τους και να τους καλωσορίσουμε στο νέο τους

περιβάλλον. Αντιθέτως, κάνουμε διακρίσεις σε βάρος τους χωρίς να λάβουμε υπόψη μας τα όσα αντιμετωπίζουν σε κάθε τους βήμα. Μας διαφεύγει και το γεγονός ότι άνθρωποι αποφασισμένοι να κάνουν μια νέα αρχή χρειάζονται πάνω απ' όλα και ψυχολογική υποστήριξη. Αυτό που θεωρείται ύψιστης σημασίας, εμείς δεν το υπολογίζουμε και αρνούμαστε να το κάνουμε επικαλούμενοι μύριους λόγους και ανυπόστατες δικαιολογίες, στην ουσία όμως από φόβο η αδιαφορία. Κατά συνέπεια, οι πρόσφυγες συνειδητοποιώντας αυτό, δίχως άλλο συντρίβονται ολοκληρωτικά.

Ειδικότερα, αν και είναι τυπικά μέλη μιας κοινωνίας ουσιαστικά όμως απωθούνται από όλους. Ο τρόπος συμπεριφοράς μας, γενικά, δεν δείχνει σεβασμό στα δικαιώματα που έχουν αυτοί οι άνθρωποι. Λόγου χάρη, τους αρνούμαστε να εργαστούν σε ένα καλό εργασιακό περιβάλλον, ακόμα κι αν πληρούν όλες τις προϋποθέσεις η αν κατέχουν πολύ ειδικά προσόντα η σπουδές. Τους περιορίζουμε σε εργασίες, τις οποίες θεωρούμε κατώτερες και ακατάλληλες για εμάς, και γενικότερα διαβιώνουν κάτω από συνθήκες μιας μόνιμης εκμετάλλευσης με ότι αυτό συνεπάγεται.

Αυτό που εμείς οφείλουμε να κάνουμε είναι να τους αναγνωρίσουμε ως ίσους στο δικαίωμα για μια καλύτερη ζωή. Δεν τους είναι αρκετό η αντιμετώπιση των τόσων τους προβλημάτων είναι ανάγκη να υποστούν και το περιφρονητικό μας βλέμμα; Εκείνο που προέχει είναι να αισθανθούν επιθυμητοί. Ν' αποκτήσουν φίλους ώστε να ανακτήσουν δυνάμεις σ' αυτή την καινούργια τους αρχή. Με το να τους αποδεχτούμε, αυτομάτως τους εμψυχώνουμε.

Συγκεφαλαιώνοντας θα λέγαμε ότι η ζωή των προσφύγων δεν είναι τίποτε άλλο παρά μια διαρκής δοκιμασία. Αρχικά τα σύνορα, μετά η αναζήτηση ασύλου, κυριολεκτικά και μεταφορικά, στη συνέχεια τα δεινά της καθημερινής τους ζωής και η ολοκληρωτική τους απαξίωση από την κοινωνία της χώρας εγκατάστασης. Αυτή είναι όντως η σκληρότερη δοκιμασία εφ' όσον με την στάση μας τους κάνουμε να αισθάνονται κατώτεροι-παρακατιανοί, ενώ στην πραγματικότητα μπορεί να συμβαίνει και το αντίθετο, αφού είναι τόσο δυνατοί και επίμονοι ώστε να λάβουν μια τόσο σπουδαία απόφαση!